

OJCZYMOW (1) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ociec oraz -owy).

sg n N ojczymow(e). ◇ [G ojczymow(e)go.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik dzierżawczy od „ojczym”:

a. [Wykonywany przez ojczyma: á ieflibÿ dzieci miała spierwŕzÿm mężem, tedÿ one dzieci nie mają rzemioŕla tego z robicz oiczimowego, afz doŕicz vczÿniã *MetrKor* 117/444.]

b. *O stosunku powinowactwa z ojczymem: Privignus [= pasierb] – Dziecię, oiczimowe. Calep* [849]a.

MP; ZCh